

SEPTIŅAS PĒDĒJĀS MOCĪBAS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 15:1, Atkl 7:1–3, Atkl 14:9, 10, Atkl 16:1–12, Atkl 17:1, Dan 5. nod., Atkl 16:16, 2tes 2:9–12.

ATMIŅAS PANTS:

“Kas gan lai nebītos, Kungs, un neslavētu tavu vārdu? Jo vienīgi tu esi svēts, visas tautas nāks tavā priekšā un pielūgs tevi, jo tavi taisnie spriedumi ir atklājušies” (Atkl 15:4).

Atklāsmes grāmata 11:18 apkopo notikumus virs zemes tieši pirms Armagedonas kaujas: “Pagāni iedegās dūsmās.” Šis lietu stāvoklis virs zemes saskan ar Jēzus pēdējo dienu aprakstu (Lk 21:25). Tam seko Dieva dusmas jeb Viņa tiesas septiņu pēdējo mocību formā, kas nāk pār tiem, kas nenožēlo (Atkl 15:1).

Atkl 15. nodaļa sākas ar septiņu eņģeļu ainu, kuriem ir septiņi trauki, kas pildīti ar dievišķām dūsmām. Bet, pirms notiek izliešanās, mēs varam ieskatīties Dieva uzticīgo ļaužu nākotnē (Atkl 15:1–4). Tie ir aprakstīti kā uzvarētāji pār “zvēru, viņa tēlu un viņa vārda skaitli” (Atkl 15:2), stāvot pie kaut kā, kas atgādina kristāla jūru, un dziedot Mozus un Jēra dziesmu – visi šie apraksti atgādina Israēla tautu Sarkanās jūras krastos svinam uzvaru pār ēģiptiešiem (2Moz 15).

Šie uzvarētāji svētie ir tie paši, kas Atkl 14:1–5 ir nosaukti par 144 000. Atsakoties no zvēra zīmes, viņi ir pasargāti no septiņām pēdējām mocībām. Tad, Kristum nākot otrreiz, viņu mirstīgās miesas ir pārveidotas un ietērptas nemirstībā (1kor 15:51–54), un viņi pievienosies augšāmceltajiem svētajiem, kad Jēzus nāks spēkā un godībā (1tes 4:17).

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. martā.

Septiņu pēdējo mocību nozīme

Ļaudis jau ir izdarījuši savu izvēli par Dievu vai Bābeli. Pirms Kristus nāks, sātana iznīcinošie dusmu vēji, kas līdz šim tika saturēti (Atkl 7:1–3), tiek atbrīvoti, kam seko septiņas pēdējās mocības.

Izlasi Atkl 15:1 kopā ar 2Moz 7–11. Ko ēģiptiešu mocības, kas tiek uzskatītas par septiņu pēdējo mocību priekšgājēju, mums māca par to nolūku un nozīmi? _____

Septiņas pēdējās mocības tiek nosauktas par “pēdējām” mocībām, jo tās sākas zemes vēstures pašās beigās. Pretstatā tam septiņu tauru mocības ietver laika periodu, kas iekļauj visu kristīgo laikmetu un ir ierobežotas savos apmēros. Tās tiek izpildītas, kamēr vēl joprojām tiek sludināts evaņģēlijs (Atkl 10:8–11:14) un notiek aizlūgšanas (Atkl 8:2–5). Tās ir sajauktas ar žēlastību, un to nolūks ir vadīt uz nožēlu Dieva ļaužu ienaidniekus.

No otras puses, septiņas pēdējās mocības tiek izlietas tieši pirms Kristus otrās nākšanas. Tās tiek izlietas pār tiem, kas līdzīgi faraonam ir apcietinājuši savas sirdis pret Dieva glābjošo mīlestību un nenožēlo (sk. Atkl 16:11). Dievišķās dusmas ir Dieva taisnīgā tiesa pār tām izvēm, ko cilvēki ir izdarījuši (sk. Rm 1:26–28), un tajā laikā pazudušie pļauj savas izvēles sekas.

Izlasi Atkl 15:5–8 kopā ar 2Moz 40:34, 35 un 1Kēn 8:10, 11. Ko apgalvojums, ka “neviens nevar ieiet templī” (Atkl 15:8), norāda uz septiņu pēdējo mocību laiku? _____

Izteiciens “neviens nevar ieiet templī” (Atkl 15:8) norāda uz pārbaudes laika noslēgumu (Atkl 22:11). Kad Kristus starpnieciskā kalpošana Debess tuvojas noslēgumam, iespēja nožēlot beidzas uz visiem laikiem. Tāpēc septiņas mocības nevienu nevadīs uz nožēlu, bet tikai atklās, cik cietas ir to sirdis, kas ir izvēlējušies nostāties Bābeles pusē, liekot viņiem vēl vairāk ienīst Dievu (Atkl 16:9, 11).

Paskaties apkārt uz pasauli mūsdienās, kas kļūst arvien ļaunāka. Ko fakts, ka mocības ir atliktas tik ilgi, māca mums par Dieva žēlastību un pacietību? _____

Pēdējo mocību izliešanās

Līdz ar Kristus starpnieciskā darba pārtraukšanu Debesu svētnīcā katra cilvēka liktenis ir noteikts uz visiem laikiem. Ir pienācis laiks tiem, kas ir pretojušies evaņģēlijam, piedzīvot Dieva dusmas visā pilnībā.

Septiņas pēdējās mocības atspoguļo mocības, kas tika izlietas pār Ēģipti (2Moz 7–11). Kā ēģiptiešu mocības ietekmēja ēģiptiešus, kamēr israēlieši tika pasargāti, tā Dieva ļaudis tiks pasargāti šo bēdu laikā (Ps 91:3–10, sk. "Lielā cīņa", 629., 630. lpp.) Mocības pār Ēģipti atklāja faraona sirds cietumu un parādīja ēģiptiešiem, cik viņu dievi ir nespējīgi viņus pasargāt. Līdzīgi arī septiņas mocības arvien vairāk nocietina jūras zvēra pielūdzēju sirdis un atklāj Bābeles bezspēcību pasargāt viņus no dievišķās tiesas.

Izlasi Atkl 16:1–11. Kas šeit notiek, un kā tas ir attēlots? _____

Pirmās četras mocības "nav universālas, jo tad zemes iedzīvotāji tiktu iznīcināti pilnībā" (Elena Vaita "Lielā cīņa", 628. lpp.). Pirmās rada sāpīgas un briesmīgas čūlas tikai zvēra pielūdzējiem. Otrā un trešā mocība ietekmē jūras, upes un ūdens avotus, kas pārvēršas asinīs. Bez dzeramā ūdens dumpīgā cilvēce nevar izdzīvot. Ceturtā mocība ietekmē sauli tā, ka tā dedzināja cilvēkus, radot nepanesamas sāpes.

Nepanesamās sāpes, ko rada mocības, nemikstina netaisnās cilvēces sirdis un nemaina viņu dumpīgo attieksmi. Tā vietā viņi izsaka lāstus un zaimus Dievam, kas šīs mocības ir pieļāvis. Neviens no viņiem arī nenožēlo.

Atkl 16:10, 11 (sk. arī 2Moz 10:21–23) mēs varam redzēt, ka piektā mocība skar zvēra troni. Tas bija sātans, kurš bija piešķīris troni zvēram (Atkl 13:2). Tagad pat sātana autoritātes tronis nevar stāties pretī šo mocību spēkam. Ļaudis cieš sāpēs, viņi saprot Bābeles nespēju tos pasargāt. Tomēr viņi bija noskaņojuši savus prātus pret Dievu un pat mocību šausmas nemaina viņu sirdis.

Kā mēs varam palikt tik tuvu Kungam, ka tad, ja notiek traģēdija, mēs zinām pietiekami par Dieva mīlestību, lai uzticētos Viņam pat tad, kad piedzīvojam ciešanas? _____

Eifratas upes izžūšana

Izlasi Atkl 16:12 kopā ar Atkl 17:1 un 15. Ko simbolizē Eifrata? Kāda ir nozīme Eifratas izžūšanai septiņu pēdējo mocību kontekstā? _____

Vecajā Derībā Eifrata bija nozīmīgs atbalsts Israēla ienaidniekiem Asīrijai un Bābelei. Upe plūda caur Bābeli un bija svarīga pilsētai, jo tā apūdeņoja laukus un nodrošināja ūdeni cilvēkiem. Bābele nevarēja izdzīvot bez Eifratas.

Atkl 17:1 apraksta gala laika Bābeli, kas sēž pie daudziem ūdeņiem, kas varbūt ir norāde uz Eifratu (sk. Jer 51:13). Atkl 17:15 paskaidro, ka ūdeņi, pie kuriem sēž gala laika Bābele, aino ļaudis, kas to atbalsta: pasaulplašos civilos, laicīgos un politiskos spēkus, kas ir aiz sistēmas. Tomēr šie spēki beigās atsauks savu atbalstu.

Sestās mocības aina atspoguļo senās Bābeles ieņemšanu persieša Kīra vadībā (sk. Dan. 5). Saskaņā ar seno vēsturnieku Hērodotu naktī, kad ķēniņš Belzacars un viņa ierēdņi svinēja svētkus, persieši novirzīja Eifratu un iegāja Bābelē pa upes gultni, sagrābjot pilsētu nesagatavotu.

Simboliska Eifratas izžūšana Atkl 16:12 noved pie Bābeles sagrāves gala laikā. Tā kā Eifrata Atklāsmes grāmatā aino pasaules civilos, laicīgos un politiskos spēkus, kas atbalsta Bābeli, Eifratas izžūšana simbolizē tās atbalsta atņemšanu un tam sekojošu uzbrukumu pret Bābeli, tādējādi izraisot tās krišanu.

Pasaules ļaudīm piedzīvojot novirzes dabā (sk. Atkl 16:3–9), viņi griežas pie Bābeles pēc aizsardzības. Tomēr, kad piektā mocība skar Bābeles autoritātes troni (Atkl 16:10, 11), viņi redz, cik veltīgi ir meklēt šeit palīdzību. Jūtoties piekrāpti, viņi vērsas pret Bābeli, izraisot tās krišanu (sk. Atkl 17:16). Tomēr, kā mēs redzējām, viņu sirdis palika cietas pret Dievu un Viņa ļaudīm. Kā tādi tie kļuva par auglīgu augsni pēdējām krāpšanām, ar kuru palīdzību sātans ievilkis pasauli apvienoties pret Dieva ļaudīm, lai noslaucītu viņus no zemes virsas.

Kādos veidos tu esi mācījies, cik riskanti ir uzticēties cilvēkiem un cilvēku radītām iestādēm?

Sātana pēdējā lielā krāpšana

Atkl 16:12 mums stāsta, ka Eifratas izzūšanas nolūks ir sagatavot ceļu “ķēniņiem no austrumiem”. Vecajā Derībā “ķēniņš no austrumiem” bija Kīrs un viņa armija, kas nāca no ziemeļiem, tad tuvojās Bābelei no austrumiem (Jes 41:25). Viņu Bābeles iekarošana padarīja iespējamu Dieva ļaužu atgriešanos dzimtenē (Jes 44:27, 28). Tādā pašā veidā Eifratas simboliska izzūšana sagatavo ceļu austrumu ķēniņa nākšanai, lai nodrošinātu atbrīvošanu Dieva gala laika ļaudīm.

Ķēniņi no austrumiem Atkl 16:12 ir Kristus un Viņa Debesu eņģeļu armija. Viņam nākot otrreiz, Jēzus parādīsies kopā ar Saviem eņģeļiem tērpies “tīrā baltā smalka lina audumā” (Atkl 19:14), kas ir bezgrēcīgo eņģeļu apģērbs (Atkl 15:6). Kā to parāda Atkl 17:14, Debesu pulku pavadībā Kristus uzvarēs sātana spēkus, kas apspiež Viņa ļaudis (salīdzināt ar Mt 24:30, 31). Pēdējais konflikts pret Kristu un Viņa ļaudīm vada uz Kristus otro nākšanu, kas zināma kā Armagedonas kauja.

Izlasi Atkl 16:13, 14. Kāda ir trīs nešķīsto garu loma, gatavojoties Armagedonas kaujai? Kā tie veido sātanicu viltojumu Atkl 14. nodaļas triju eņģeļu vēstīm? (Sk. 1Tim 4:1.) _____

Pēdējos notikumos, kas vada uz pārbaudes laika noslēgumu, katram cilvēkam būs jāizvēlas, kurā no abām pusēm nostāties Armagedonas kaujā. Kā ievadu šim garīgajam karam Jānis redz trīs dēmoniskus garus, kas atgādina vārdes. Sātana pēdējais mēģinājums piekrāpt ietver dēmoniskus, melus runājošus garus.

Pūķis (pagānisms un spiritisms), jūras zvērs (Romas katolicisms) un viltus pravietis (atkritušais protestantisms) apvienosies sātana virsvadībā (sk. Atkl 13:11, 12). Sātans liek jēram līdzīgajam zvēram darīt brīnumu zīmes (sk. Atkl 13:13–17), kas ietver spiritiskas manifestācijas. Šīs zīmes ir daļa no sātana gala laika krāpšanas stratēģijām, lai liktu pasaulei sekot viņam, nevis patiesajam Dievam.

Sava naida pret Dievu un Viņa patiesību aptumšoti, pasaules vadītāji ātri notic sātana meliem, kas ir ietērpti patīkamā reliģiskā maksā (2tes 2:9–12). Beigās viņi apvienosies pēdējā cīņā, kas vadīs uz šīs pasaules galu.

Pulcēšanās uz kauju

Izlasi Atkl 16:16. Cik veiksmīgas būs sātana gala laika krāpšanas, pulcinot pasaules ļaudis uz Armagedonas kauju?

Krāpjošie dēmonu brīnumi gūs pasaulplašus panākumus. Cilvēki, kas spārdījuši ar kājām Bībeles mācības, ticēs meliem, ko pavadīs krāpnieciski brīnumi (sk. 2tes 2:9–12). Viņi apvienosies kopā ar nolūku, ko simbolizē tas, ka viņi sapulcējas “vietā”, ko ebreju valodā sauc par Armagedonu, kas nozīmē “Megido kalns”. Megido nebija kalns, bet nocietināta pilsēta, kas atradās Jezreēlas līdzenumā (jeb Esdraelonas līdzenumā) Karmela kalna pakājē. Tā bija stratēģiski svarīga vieta.

Esdraelonas līdzenums bija zināms kā daudzu Israēla tautas vēsturē svarīgu kauju vieta (sk. Soģu 5:19, Soģu 6:33, 2ķēn 9:27, 2ķēn 23:29, 30). Atklāsmes grāmata izmanto šo vēsturisko fonu, lai attēlotu noslēdzošo lielo konfliktu starp Kristu un ļaunā spēkiem, ko sauc par Armagedonu. Pasaules ļaudis ir attēloti kā vienota armija šīs sātana līgas vadībā.

“Megido kalns” ir acīmredzama norāde uz Karmela kalnu, kas paceļas pāri līdzenumam, kurā atradās senā Megido pilsēta. Karmela kalns bija vieta, kurā notika viena no vislielākajām sadursmēm Israēla vēsturē starp Dieva patieso pravieti (Eliju) un viltus Baāla praviešiem (1ķēn 18). Šis notikums atbildēja uz jautājumu: “Kurš ir patiesais Dievs?” Uguns, kas nāca no Debesīm, parādīja, ka Kungs ir vienīgais patiesais Dievs un vienīgais, kas ir jāpielūdz. Lai gan Armagedonas kaujas garīgais jautājums – vai mēs paklausīsim Dievam vai cilvēkiem? – tiek izlemts pirms mocībām, tie, kas nostājas pūķa, zvēra un viltus pravieša pusē (Atkl 16:13), tad būs pilnībā velna pārvaldībā (kā tas bija ar Jūdu, kas noveda pie Kristus krustā sišanas [Lk 22:3]).

Izvēlējušies zaudētāja pusi, viņi būs starp tiem, kas sauks, lai kalni viņus apslēpj (Atkl 6:16, izlasi arī 2tes 1:7, 8). Pirms nāk mocības, Atkl 13:13, 14 tomēr attēlo zemes zvēru, kas nes uguni no Debesīm, lai piekrāptu pasauli un tā domātu, ka sātana viltojums, kas ietver viltus atmodas, ko vada cits gars, ir Dieva darbs.

Armagedona nav militāra kauja starp tautām, kas jāizcīna kaut kur Vidējos Austrumos, bet tā ir globāla garīga cīņa, kurā Kristus apņēmiģi stājas preti tumsas spēkiem (sk. 2kor 10:4). Rezultāts būs līdzīgs Karmela kalnam, bet pasaulplašā mērogā – ar Dieva uzvaru pār tumsas spēkiem.

Daudzus gadus ļaudis ir uzskatījuši politiskos un militāros nemierus Vidējos Austrumos kā pasaules gala zīmi un Armagedonu. Neskatoties uz daudziem paredzējumiem un laika aprēķiniem, Armagedona, kādu viņi to ir iztēlojušies, nav pienākusi. Kā mēs varam pasargāt sevi no līdzīgām kļūdām attiecībā uz šo vietēja mēroga notikumu skaidrošanu kā Bībeles pravietojumu papildījumu?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Pēdējā lielajā cīņā pastāvēs vienīgi tie, kas būs nostiprinājušies Bībeles patiesībā. Katrai dvēselei būs jāiztur smags pārbaudījums: vai es paklausīšu Dievam vairāk nekā cilvēkiem? Skatīdamies uz pēdējām dienām, apustulis Pāvils sacīja: “Būs laiks, kad ļaudis vairs necietīs veselīgo mācību” (2Tim 4:3). Šis laiks ir pienācis. Ļaužu masas negrib Bībeles patiesības, jo tas traucē grēcīgas, pasauli mīlošas sirds ilgām, un sātans sagādā viltojumus, kas viņiem patīk.

Bet Dievam virs zemes būs tauta, kas par visu doktrīnu mērauklu un visu reformu pamatu uzskatīs Bībeli un vienīgi Bībeli. Ne izglītoto vīru domas, ne zinātnes slēdzieni, ne garīdznieku koncilu ticības apliecinājumi vai lēmumi, kuru ir tikpat daudz un kas ir tikpat pretrunīgi kā viņu pārstāvētās draudzes, ne vairākuma balss, – nekas no šeit minētā, ne atsevišķi ņemot, ne kopā, nav jāuzskata par pierādījumu par vai pret kādam reliģiskās pārliecības punktam. Pirms kādas doktrīnas vai priekšraksta pieņemšanas mums vajadzētu prasīt skaidru apstiprinājumu ar “Tā saka Kungs”.

Lielajā krāpšanas drāmā kā visu vainagojošs pasākums būs paša sātana uzdošanās par Kristu. Baznīca jau sen ir atklāti apliecinājusi, ka tā gaida Pestītāja nākšanu kā savu ilgu piepildījumu. Tādēļ lielais viltnieks inscenēs, it kā Kristus jau būtu atnācis. Dažādās pasaules daļās sātans ļaudīm atklāsies kā majestātiska, žilbinoši spoža būtne, kas līdzināsies Jāņa Atklāsmes grāmatā attēlotajam Dieva Dēlam. (Atkl.1:13–15) Viņu apņemošā godība pārspēs visu, ko mirstīgo acis jebkad ir redzējušas. Gaisā atskanēs gaviļu sauciens: “Kristus ir atnācis! Kristus ir atnācis!” Ļaudis pielūgsmē zemosies viņa priekšā. [...] Viņa balss būs maiga un klusināta, un ļoti melodiska. Liegā, līdzjūtīgā tonī viņš izteiks dažas žēlastības pilnas atziņas, ko savā laikā mācīja Pestītājs, viņš dziedinās ļaužu slimības un tad, atdarinādams Kristus raksturu, apgalvos, ka sabats ir pārcelts uz svētdienu, pavēlot visiem mīlēt dienu, kuru viņš ir iesvētījis. Viltnieks paskaidros, ka tie, kas turpina svētīt un ievērot septīto dienu, zaimo viņa vārdu, atsakoties uz klausīt eņģeļus, kas pie tiem sūtīti ar gaismu un patiesību. Tā būs spēcīga, gandrīz visu pārvaroša krāpšana.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 593.–595., 624. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi Jēzus brīdinājumu Atkl 16:15, kas iekļauts Armagedonas kaujas sagatavošanas aprakstā. Ievēro līdzīgu vārdu lietojumu Kristus agrīnajā aicinājumā Laodikejas draudzei (Atkl 3:18). Kā Kristus vārdi parāda Laodikejas vēsts nozīmi Dieva ļaudīm, kas dzīvo laikā, kad notiek gatavošanās pēdējai cīņai? Kādos veidos šī vēsts attiecas uz tevi personīgi?

2. Baltās un tīrās drēbes Atklāsmes grāmatā simbolizē Kristus taisnību (Atkl 3:4, 5; Atkl 19:7–9). Tikai tie, kas tērpjas Kristus taisnības drēbēs, spēs stāvēt stingri pēdējā krīzē. Kā cilvēks var padarīt savas drēbes baltas un tīras Jēra asinīs (Atkl 7:14)?